

Halász Albert

Lobogunk

Vinnyog a szél, vihog a hó, szikla kérdi és Doberdó:
erősebb a pusztító szó /* a merénylő pisztolygolyó?
Ó, csöndessé oly sok ajkat, ó, könnyessé ki tett árvát,
a háború, hol széthintett bőkezűen csontot, ármányt.

Eme szétszórattatásban izzik a nagy pokol-katlan,
pattog, ropog, dörög, hörög, ó, akarva-akaratlan!
Fájó csöndben nagy hallgatás; a győztes az, ki vermet ás.
De ki győztes? Üszkös tettes? Ki mást hisz is, vesztes, mi más...

görbül a tér
-kép-
telen
1920
leláncoló nyarán
kit
honából elűzött
kit
honától elragadott
hol mennek
hol maradnak
kik összeveszítenek
sosem népek
hanem egyének
de szégyen
szegény
kinek kenyere
ó lám avas
kikkel pöröl az
ólom a vas
de
szégyen
szegény
szegény emberek
kik szenvednek

* vagy